

SNÖN

Folklig melodi

Fall, lät - ta snö-flock, fall! Och bäd - da gra-ven kall. Det
bröst, som sju - der här det läng - tar sval - kas där. Det
bröst, som sju - der här det läng - tar sval - kas där.

Och se'n jag sänks dit ner,
fall, snöflock, fall än mer,
att jag må bliva gömd,
så gömd som jag är glömd.

Och han, som var mitt allt,
skall gå däröver kallt
med bruden arm i arm
så säll och kärleksvarm.

Och ingen enda vän
skall vända dit igen
att på den vita snö
en hågkomstblomma strö.

Ack, frusna snöflock, fall!
Gör bädden dubbelt kall,
att stelnat hjärta då
ej åter börjar slå.

Fredrika Bremer